

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 10.

15. Mai 1943.

15. årgang.

Se deg ikke engstelig om.

Gud er god.

(Esaias 41, 10).

Engstelse er en tung byrde. Tusinder har bukket under for denne makt. Når Herren sendte sitt folk fram, gjorde han fiendenes hjerter angstfulle; Engstelse kan dog være berettiget. Jakob var angst og fryktede da han hørte, at hans bror kom i mot ham med fire hundrede mann. *Jakobs samvittighet fortalte ham, at han hadde gjort sin bror urett.*

Denne angst virket dog ydmykelse for Gud og den forurettede bror der nest seier og trygghet.

Hvor godt når engstelse for synden bringer mennesket til Gud.

Da skjer det som Herren lengter etter, — han får mennesket i tale. — Der blir oppgjør — ofte under tårer og kamp, men når vår kraft er uttømt, taler atter Herren: «Se deg ikke engstelig om, ti jeg er din Gud! Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe.»

De festreisende — de målbevisste Israel ble angst i det at de sa de truende fiender og øynene løftedes til bjergene. Disse stengte dog bare for synet, og hjalp ikke, så løftes blikket videre til Herren og hør det vidunderlige utrop i salm. 121, 1—3: «Min hjelp kommer fra Herren, himmelens og jordens skaper.»

Vår tid er så full av angst og sorg. Skulle også våre øyne en tid festes ved bjergene, — *de store synlige*, — så vet vi dog at bjergene kan ikke hjelpe — de stenger bare og framtvinger spørsmålet: Hvor skal hjelpen komme fra? Løft derfor ditt blikk til Herren. — Hør! Hjelpen kommer! Den kommer fra Herren. «Se deg ikke engstelig om. Jeg er din Gud. — Jeg hjelper deg og holder deg oppe.» Han sover ikke og slummer ikke Israels vekter.

Vår tid er også full av synd som bringer angst. Sjelefiendens anslag

er så allsidig og omseggripende, og tusinder spørger: Hvor skal min hjelp komme fra?

Kanskje rekker også disse linjer en angstfull spørger.

Kjære venn. Herren sier: Se deg ikke engstelig om. Han selv vil just no være din Gud, se hen til ham. Er det synd som frambringer angsten, så fly ikke bort i din nød og sorg. — Se hen til Herren! Se det Guds lam som bærer verdens synd, også din. — Tal ut med Herren om saken. «Kommer dog la oss gå i rette med hverandre,» sier Herren. «Om dine synder er som purpur, skal de bli hvite som sne. Om de er som skarlaken, skal de bli hvite som ull.» Der hvor synden ble stor ble nåden enda større. Se derfor hen til Herren, som elsker selv den som falt dypest.

Synes vegen som Herren fører deg være tung og fiendene mange og store så la heller ikke dette gjøre deg engstelig. — Hjelpen du trenger kommer fra Gud.

«Ti jeg er viss på, at hverken død eller liv, hverken engler eller krefter, hverken hva *no* er eller hva komme skal, eller noen makt, hverken *høyde* eller *dybde* eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.»

Oskar Gamst.

All hjelp i Jesus.

Hele menneskehetens synd, sykdom, smerte og skrøpeligheit ble lagt på Jesus. Gud la den på ham. Og han tok den — bar den — gjennomstred den — beseiret den — overvant den, i det han uttalte det store forløsningsord for en hel verden for alt og alle:

«*Det er fullbrakt!*»

Jesus har båret våre smerter, tatt våre sykdommer og ble knust for våre misgjerninger.

Det var i året 1940. Min nabo hadde vært sjuk en tid, men han ville ikke høre noe om Jesus. Han ble mere og mere sjuk. Så minet Gud meg om å gå til ham, men så sendte han bud til meg og så gikk jeg dit. De spurte ham om de skulle hente presten, men han ville tale med meg. Da jeg kom til ham hadde han så store smerter at det var umulig å tale med ham. Jeg ba til Gud for ham at smertene skulle vike og kom igjen neste dag. Da jeg kom igjen sa han at han ikke hadde hatt smerter siden dagen før. Jeg leste i Guds ord og vi ba sammen og han fant frelsen og frydet seg og ble så lykkelig. Han ønsket no bare å dø. Jeg spurte ham om vi skulle bryte brødet sammen og vi bestemte en dag som jeg skulle komme. Jeg kom dit og vi brøt brødet sammen og hadde en feststund sammen. Jeg tok farvel med ham og sa at jeg hadde fått det slik at det var siste gang vi var sammen om Guds ord hernede, men at jeg skulle komme igjen neste dag. Jeg gikk ved 7-tiden om aftenen og han døde like etterpå.

Et år etter så besøkte jeg hans hustru som da var blitt sjuk. Jeg spurte henne om hun var frelst og hun fortalte at hun hadde det godt. Jeg spurte henne når hun fikk det godt med Gud og da svarte hun: «Det fikk jeg når du var her og besøkte mannen min.» Ja, slik er det. Gud gjør langt mere enn vi kan tenke eller be om. Broderhilsen.

Aimar Karlsen, Nordal, Askim.

Du er gavmild med råd, men er du likeså ødsel med gjerninger?

Selges ikke to spurver for en øre? Og ikke én av dem faller til jorden uten at eders Fader vil.

Frykt derfor ikke!

I er mere enn mange spurver.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHÆNGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 gre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Neste nummer

kommer ut ca. 15. juni og blir dobbeltnummer. Da det er vanskelig å få hjelp til ekspedisjon av bladet i sommertiden vil vi i sommermånedene gi ut bladet bare en gang i måneden som dobbeltnummer. Ekspeditoren er på jordarbeid og det er ikke godt å få hjelp til ekspedisjonen no.

Størrelsen blir akkurat det samme da vi ikke har store papirrasjon allikevel. Hvis det blir noen forandring til det bedre med papirrasjoneringen skal vi hilse det med glede og komme tilbake til de gamle former igjen. Men dessverre er det visstnok utsikter til at vi må innskrenke enda mere.

„Klare linjer“ enda en gang.

I stykket med ovenstående tittel i nr. 7—8 er dessverre navnene til de som underskrev på pinsevennernes vegne falt ut. Det var selvfølgelig undertegnet av bege parter.

De som underskrev på pinsevennernes vegne var Fr. Eriksen og Osvald Orlien.

Adresseforandringer.

Da det fortiden er omtrent umulig å skaffe material til adressemaskinen vil vi være takknemlig for å slippe på å forandre småfeil og bare forandre det som er absolutt nødvendig. Hvis bladet kommer fram til rette vedkommende så la det gå om det ikke er helt riktig adresse.

Vi skal rette på det når det blir andre tider igjen — om vi lever og Gud vil.

Et ord av Bibelen som jeg ble særlig velsignet ved.

«Gud er mektig til å gi eder all nåde i rikelig mål, forat I alltid i alle ting kan ha alt det I trenger til, og således rikelig kan gjøre all god gjerning.» (2. Kor. 9, 8).

Av de mange ord fra Bibelen som er blitt meg til særlig hjelp og velsignelse i mitt kristenliv vil jeg nevne dette som Paulus en gang sendte til menigheten i Korint.

Jeg hadde lest det mange ganger uten å legge særlig merke til det fordi det sto i en spesiell sammenheng. Men for en tid siden stanset Gud meg ved dettes kriptsted og det gikk opp for meg hva det egentlig inneholdt. Jeg ble så innerlig glad og takknemlig. Det er jo ikke ganske lett å være kristen ungdom i denne tiden, men jeg stoler på hans løfter som Jesus har beseglet med sitt eget blod. Ja, når Jesus er med oss, hvem kan da være imot oss? Når framtiden ser mørk og usikker ut for våre øyne og vanskelighetene reiser seg som uoverstigelige hindringer, kjenner vi nok mere en en gang at bekymringer og frykt vil snike seg inn over oss. Da blir det likesom noe kalt og fremmed som kommer inn i hjertet vårt, og vi må vel mere enn en gang spørre oss selv hvor det er blitt av denne frimodige tillit og frimodighet som et Guds barn skal eie. Jeg har kjent det som vantro og synd og jeg så bare nederlag på nederlag i mitt liv og lite av frelsens frukter.

Da kom Gud til å gi meg dette ordet. Jeg forsto at dette ord, som alle Guds løfter forøvrig, var sagt til meg og han som hadde sagt det kunne ikke lyve. Jeg ble revet ut av selvopptatthet og motløshet og blikket ble igjen vendt opp til ham som er den rette far for alt som kalles barn, i himmel og på jord. Mitt liv og min framtid, ja, min evige skjebne legger jeg i hans hånd. Han gir rikelig alt det jeg trenger for dette liv, og alt hva jeg hittil har fått er av bare nåde. De hender vel at vi likesom følger at vi må gjøre noe for å fortjene vår salighet, og det behøver ikke å være av uedle beveggrunner. Nei, vi mener at som troende så må vi prestere noe selv, enda vi så vel vet at denslags ikke fører fram. Vi minnes kanskje at da det for alvor gikk opp for oss at vi var syndere for Gud,

usle, arme og urettferdige, så følte vi at det absolutt var nødvendig å bli bedre enn vi var. Vi begynte å lese i Bibelen, flittig og andektig. Så fant vi fram salmeboken eller sangboken og lette fram de vakreste salmer vi visste og gikk i kirken og på møter. Ja, du øvet deg flittig på slike ting som du mente kunne gjøre deg frommere, bedre og rettferdigere enn du var. Men hjalp det vel noe? Nei, for hver slik fromhetsøvelse du gjorde så var ditt hjerte like urolig. Alt dette kunne ikke rense deg fra synden og gi deg fred. Hva var det som tilslutt ga deg fred og som fylte deg med evighetshåp? Var det ikke dette blod som fløt fra Golgata kors? I troen på ham som ga sitt liv også for deg fikk du fred.

Jeg har også fått tro meg frelst i noen år og har begynt å bygge på dette fullbrakte verk, denne faste grunnvoll, Jesus Kristus. Har også blitt døpt i vann. Blitt begravet i dåpen med Jesus. Jeg kommer aldri til å angre at jeg ga Jesus mitt hjerte mens det var tid til det. Det gjelder for meg og hver enkelt og bli Jesus.

Om du leser disse linjer, du som ikke er frelst, så hør: Søk Herren mens han finnes og kall på ham den stund han er nær. Vil du ikke motta den fullbrakte frelse når Jesus har gjort all ferdig for deg? Hilsen.

R. Murberg, Finnmark.

Biblioteket ble til en bok.

Da oppdageren Henry Stanley etter oppfordring av «New York Herald» reiste ut for å prøve å finne David Livingstone et eller annet sted i Afrika medbrakte han i sin omfangsrike bagasje bl. a. også et helt lite bibliotek. Stanley forutså at det vilde bli en langvarig reise. Så utvalgte han omhyggelig noen hundre av de beste bøker han kjente og tok med seg. — Bokkassen med bøkene veide ca. 200 pund. Stanley var imidlertid ikke kommet rett langt inn i urskogene før han var nødt til å forminske sitt reisegods, og blant andre ting måtte han også ofre størsteparten av sitt bibliotek. Og etter hånden som reisen skred videre ble det mer og mer nødvendig for ham å innskrenke sine reiseeffekter til det

Fra So

Det har være i full neste i hel til Arenda sådan kara først i apr for virksom ves i leiede tatt imot n sammeni k sammen i k fremme.

Virkefelte iger så fint inn med kraf peidere for ekkelse spo yder på at v e. I Kristanss illit blant v er ham til v orsamlingen Knutsen ble disse penger ente av kjøp ar en pen g tter avdøde s es gjenlevend om no bor i Lørdag og s esøkte jeg v øter begge d oter møter.

amlet til brød et ble en deil emdeles bund enter på at E opp og atter s lade budskap. ler mest nødv neltet hans ko ter litt inn til han var kor il bort fra ky m bøker tilba lig fant Living tek smeltet i denne ene b r den eneste a m Stanley sle være.

Fra Sørlandet.

Det har vært en glede for meg å være i full aktivitet i evangeliets tjeneste i hele vinter. I jan. sto turen til Arendal og så ble møtene av en sådan karakter at jeg ble stående til først i april. Det er nok en hemsko for virksomheten at møtene må drives i leiede lokaler, men vennene har samles godt og Herrens ord har de tatt imot med glede. Samtidig har jeg hatt møter hver uke på Eydehavn, Fevik og Grimstad. Sistnevnte sted har den frie virksomhet lagt nede en tid, men i vinter har de tatt fatt på nytt og det tegner riktig bra også hva den siden av saken angår. På Eydehavn står vennene støtt sammen i kampen for evangeliets fremme.

Virkefeltet i og omkring Arendal ligger så fint til at der burde settes inn med kraft av flere virkelystne arbeidere for der er store muligheter. Vekkelse spores alt flere steder og alt tyder på at vi har herlige tider i vente.

I Kristianssand S. går arbeidet riktig bra og br. Thorstensen nyder stortillit blant vennene og Herren bruker ham til velsignelse. Testamentet forsamlingen der fikk etter søster Knutsen ble omlag kr. 11,000.00. Disse penger skal stå urørte i påvente av kjøp av eget lokale. Dette var en pen gave og et godt minne etter avdøde søster Knutsen og hennes gjenlevende mann, Hans Knutsen, som no bor i Kvinnesdal.

Lørdag og søndag 10. og 11. april besøkte jeg vennene i Mandal med møter begge dager. Bra med folk og gode møter. Søndag form. var vi samlet til brødsbrytelse hos br. Skoie. Det ble en deilig stund. Br. Skoie er fremdeles bundet til sjukesengen men venter på at Herren skal reise ham opp og atter sende ham ut med det glade budskap. Han har ofte store

aller mest nødvendige saker. Derfor smeltet hans kostbare boksamling litt etter litt inn til nesten ingen ting, så da han var kommet et halvt hundre mil bort fra kysten hadde han bare fem bøker tilbake; men da han endelig fant Livingstone var hans bibliotek smeltet inn til en eneste bok, og denne ene bok var Bibelen. Det var den eneste av alle de gode bøker, som Stanley slett ikke kunde unnvære.

(«Dagen».)

smarter og må fremdeles huskes i bønn. Sjukdomen er av den karakter at ingen annen enn Jesus kan befri ham. Den kjærlighet vennene har vist ham med hjelp i bønn og med midler under sjukdommen, har gjort ham hjertegodt. Husk ham fremdeles med midler. Det kommer vel med. Et vers ligger nettopp for meg: «Gjør alt godt du kan, med alle midler du kan, på alle måter du kan, på alle steder du kan, til enhver tid du kan. mot alle mennesker du kan, så lenge du noensinne kan.»

For tiden oppholder jeg meg i Spangereid. Her står alt vel til og vennene står som alltid støtt sammen og virker for evangeliets fremme. Br. Wik besøker forsamlingene no og venter Herrens åpenbarelse til vekkelse og vedervegelse i arbeidet.

Spangereid 13. april 1943.

Broderligst

Hans Wennesland.

Hilsen fra Stavanger.

Det er ikke ofte det sees noe i bladene herfra. Og særlig no, siden det ble sådan innskrenkning i utgaven av alle bladene. Men har idag lyst å sende en hilsen til leserne herfra. Det vil sikkert glede leserne å høre hva Gud har gjort og framleis gjør her i den frie forsamling.

Kom hit 28. januar for kun å være her 2 uker, da jeg hadde lovet å komme til Kristianssand S. Men Gud ville det annerledes. Han grep inn her med åndelig fornyelsesbølge. Gamle misforståelser ble fjernet og ting ble oppgjort. Resultatet ble lovsang i Guds leir. Lyden hørtes og folket strømmet sammen. «Ti når denne lyd hørtes strømmet hopen sammen.» (Ap.gj. 2, 6). En del ufrelste har også gitt seg til Jesus, og frafalne er påny kommet til faderhuset. Noen sjuke har også blitt hjulpet av den store lege. Noen har blitt begravet ved dåpen til døden, og flere står for tur. Arbeidet fortsetter framleis. Dessverre er det lokale vi har for lite. Da vårt eget er tatt til annet bruk må vi leie et mindre. Vi har flere søndagsaftner fåt leie «Frikirken» som er noe større; men no er det ikke adgang til det heller flere ganger. Men vi er jo tross alt glade for at vi har det vi har. Og når sjeler frelses, og ordet forøvrig stadfestes ved de tegn som følger så har vi grunn å prise Herren. Det er også megen lovprisning. Det er som regel

vanskelig å få avbryte vitnemøtene. og hvert møte er et vitnemøte her no. Nådegavene er rikelig i virksomhet til menighetens oppbyggelse. Og det er som det står i salme 126: «Da Herren lot Sions fanger vende tilbake var vi som drømmende. Da fyltes vår munn med jubel» o. s. v.

Der er for øvrig en glede å kunne konstatere at her er megen åndelig oppvåkning flere steder rundt Stavanger. Så hundreder har kommet til Jesus på de forskjellige steder her. Det er herlig at Jesus høster inn.

Men nå tør jeg ikke be om mere spalteplass denne gang.

Med hjertelig hilsen til alle de helige fra broder

Daniel Nilsen.

Hilsen Hebr. 10, 19—25.

På pilgrimsferden.

Etter å ha fått skrivelse fra forsamlingen ved Magnor, undertegnet av lensmannen på stedet, gikk det glatt å få passerseddel til Eidskog. Så kom reiseforbudet og det ble vanskeligheter igjen. Jeg søkte om reisetillatelse for å reise med Kongsvingerbanen, men det ble avslått. Heldigvis har jeg sykkel og da kan man jo komme fram allikevel. Reiste så fra Sarpsborg til Askim mandag 19. april som var siste dagen det var anledning til å reise med jernbanen. Det var et godstog og enda vi reiste fra Sarpsborg kl. 8,15 var vi ikke i Askim før nesten kl. 14. Det sto opp til en time ved stasjonene. Etter å ha spist og hvilt hos O. Falck var det å gi seg i veg med sykkelen. Det var fint vær, strålende sol og med en sterk vind i ryggen bar det iver oppover gjennom Trøgstad og til Fosser i Høland, hvor jeg overnattet hos familien Andersson. Det var riktig gilt å hilse på dem igjen etter flere års forløp. Sønnen, Anders, har reist som evangelist i en del år og det var riktig oppmuntrende å se ham igjen. Jeg husker ham fra han var en liten gutt og no er han gift og de hadde nettopp fått sin førstefødte. Etter å ha spist middag dro jeg iver. Været var fremdeles fint og oppover Høland — om Bjørkelangen, Urskog, Mangskogen og Vestmarka gikk det til Magnor. Det er gammel veg over skogene og bakkete og tungt å sykle, men omvekslende og interessant. Fra Bjørkelangen var jeg helt ukjent, har aldri før reist denne veg. Det er

ikke så greit vegvisersystem som i Østfold hvor det står vegvisere ved hver eneste veg med opplysning om hvor vegen går hen og hvor mange kilometer det er til de forskjellige steder. Jeg kom lykkelig fram til Magnor og fikk herberge hos familien Svan. Br. Svan er forstander i menigheten på «Betel.»

Sykkeldekkene er nok så dårlige og lappet no, men det gikk uten et eneste uhell. Pris skje Gud!

Skjærtorsdag var første møte på «Salen», Magnor. Menigheten har virksomhet på to steder, på «Betel», som ligger omtrent midtvegs mellom Skotterud og Magnor og på «Salen» ved Magnor. Det var ikke så svært mange framført, men Gud ga oss et godt møte. Det var fest og etterpå brødsbrytelse. Langfredag var det møte på «Betel.»

Her er store virkefelter og trengs arbeidere. Det er mange tettbefolkede steder heromkring og bare de frie forsamling i traktene omkring Kongsvinger. Det er noen pinsemenigheter her omkring, men det er plass til mange flere forsamlinger.

Lørdag hadde vi møte på Bjørndalen ved Finsrud, vel en mils veg fra Magnor. En masse ufrelst ungdom var møtt fram og vi sådde ut den gode säd. Flere brødre fra Magnor var med. 1. påskedag var flere møtt fram på «Salen» og 2. påskedag var det søndagsskolefest på «Betel.» Br. Alb. Wiker arbeider med søndagsskolen og det var riktig festlig. Mange folk var møtt fram og barna sang, spilte og leste. Det var både korsang, strengemusikk og solosang. Barna var riktig flinke. Br. Wiker har en stor oppgave og arbeider med iver. Må Gud velsigne ham i gjerningen.

Tirsdag hadde vi møte hos Ivar Bjørndalen igjen. Br. Orderud og jeg syklet dit opp. Onsdag møte hos Anders Flateby ved Magnor. Torsdag bibeltime på «Salen.» Fredag møte på «Betel» og lørdag 1. mai menighetsfest på «Betel.» Br. Viktor Svan som er uttatt til menighetens forstander og br. Sørli og Hansen som er uttatt til eldstebrodrere ble bedt for og lagt hendene på. Det er en bibelsk og apostolisk framgangsmåte og av stor betydning. Under tegnede talte om forstander og eldstes oppgaver og forsamlingen plikter mot de ledende brødre og deretter fikk vi bevertning. Etter be-

vertningen talte br. Svan og så hadde vi et godt bønnemøte til slutt.

G. I.

Brevikbotn.

De har hatt en god tid i Breivikbotn og mange samles til møtene. Det har vært fiskesesong no og br. O. Gamst har vært hjemme og del-tatt. De har også fått be med frel-sessökende.

Drammen.

Vi har i påskehelgen hatt besök av M. K. Kleppe og Robinson fra Møllergt. 38. Møtene har vært særdeles godt besøkt, og Ordet har blitt frambåret med stor frimodighet i Den Hellige Ånds kraft. Resultatet er ikke uteblitt. Guds barn er blitt oppbygget, sjele frelst og Herrens navn forherliget. Ære være Gud.

Hjertelig broderhilsen. H. I.

Lenestolen.

En mann døde fra sin hustru og 4 uforsørgede barn. Disse kom i store økonomiske vanskeligheter. Men hun var en gudfryktig kvinne, som tålmo-dig tok sin oppgave opp og arbeidet tidlig og sent for sine barn.

«Blir du ikke trett eller mismodig», sa en venninne til henne. «Jo, ofte», svarte hun, «men når jeg føler meg trett går jeg til min lenestol.»

«Din lenestol!» utbrøt venninnen og så undrende på henne.

«Ja», lød svaret, «vil du se den, så følg med meg». Dermed førte hun henne inn i et lite værelse, og i det hun sammen med sin gjest knelte ned ved sengen, begynte hun å be som var hun ansikt til ansikt med Gud. «Nå har jeg fått hvile», sa hun da hun litt etter reiste seg, «nå er jeg istand til å arbeide videre. *Bønnen er som en lenestol for meg.*»

Sjelen.

Sjelen? Om den bekymrer mennesket seg ikke meget. Hverken sin egen eller andres. Det er kroppen man interesserer seg for. Den pleies og vernes. Om noen skader et menneskes kropp, så vet nok lovens arm å finne ham. Og naturligvis med rette. Men sjelen? Den kan skades, trampes ned, myrdes. Men ingen griper morderen. Tvertimot beskyttes mange sjelefordervende institusjoner av loven. Sjelen? Hvem bryr seg om den?

Det finnes én som bryr seg om den én som vet hva den er verd. Hvem gagnar hele verden en når sjelen går fortapt?

Ingen pris er for høy for en sjel. Han har betalt den. Og prisen han betalte, viser sjelens verdi.

Hva tenker du om sjelen? Hvilken ledes behandler du den? Din egen? De andres? — Redd din sjel! Vær varsom med de andres sjel! Sjelen er alt.

Alt vinnes når sjelen vinnes. Tap sjelen, tapes alt. Edin Holme.

Kjærligheten preker kraftigst

Den kjente skotske naturforsker og forfatter Henry Drummond sa en gang i en tale til noen amerikanske misjonselever:

I kan ikke ta noe større med ut-hedningeverdenen enn en avspeiling av Guds kjærlighet i eders karakter. Kjærligheten er det sanne universale språk. Det vil ta eder år å lære å tale kinesisk eller trenge inn i Indias dialekter, men fra første dag vil enhver forstå kjærlighetens språk. Innen Afrikas hjerte, mellom de store sjøer traff jeg sorte menn og kvinner, som bare kunde minnes en eneste mann, de på den tid hadde sett: I vid Livingstone! Og vil I følge ham spor gjennom det mørke land, så ser menneskenes ansikter opp, og talen faller på den vennlige doktor. De kunde ikke forstå hans språk, men de følte den kjærlighet som hjerte var fylt av.

Pinsestevne i Drammen.

De frie venner i Drammen innbyr til oppbyggelsesstevne fk. pinsehelgen. Velkomstmøte pinseaften, lørdag den 12. juni kl. 19. Predikanter interesserte venner som ønsker å ta besende noen ord herom i et kort og melig tid til br. Harald Ibsen, 1. manstorfsgt. 28, Drammen, tlf. 1111. Alle hjertelig velkommen i vårt navn. Broderhilsen.

K. J. Andersen. Hans Kalm
Alf Ormå. Harald Ibsen.

Jubileums stevne i Askim

I forbindelse med 25 års jubileum innbyr menigheten i «Eben-E» Askim, til stevne i pinsehelgen. Velkomstmøte pinseaften kl. 8. 1. og 2. dag møter kl. 10,30. De som skal overnatte må melde seg til John Dahl, «Eben-E» Askim.